

Dekani Trnavskej arcidiecézy sa postavili na stranu arcibiskupa Róberta Bezáka

Dekani Trnavskej arcidiecézy sa postavili na stranu arcibiskupa Róberta Bezáka. Ten odmietol tvrdenia svojho predchodcu Jána Sokola pre médiá, že mu Bezák zakázal slúžiť omše, vstupovať do arcibiskupského úradu a stravovať sa v spoločnej jedálni. Tlmočil mu iba usmernenie kongregácie pre biskupov o spôsobe výkonu funkcie emeritného biskupa. **Rádio Slovensko, 27.2.2010**

Českí lekári majú návod, kedy skončiť liečbu umierajúceho

Kedy prestať s liečbou smrteľne chorého pacienta? Na túto otázku dostali odpoveď českí doktori. Lekárska komora pre nich vypracovala návod, kedy je vhodné skončiť intenzívnu liečbu a zamerať sa už len na tíšenie utrpenia.

„Je to téma, pri ktorej sa radšej všetci tvária, akoby neexistovala. Je to veľmi citlivá oblasť a naše odporúčania majú byť pre lekárov návod, ktorým sa môžu riadiť,“ povedal šéf lekárskej komory Milan Kubek pre Lidové noviny, ktoré o téme informovali ako prvé.

Hoci sa môže zdať, že ide o nejaký druh eutanázie, podľa doktorov je pravdou presný opak. Tvrdia, že pri vytváraní pravidiel vychádzali z myšlienky dostupnej kvalitejšej starostlivosti o nevyliciteľne chorých. Potom nebude nutná eutanázia či asistovaná samovražda.

„V poslednom čase tu bol celý rad diskusií o najrôznejších krokoch, ktoré nie sú správne. Často počujete, že by bolo lepšie, aby niekto zomrel, ako aby trpel. My však hovoríme, že umierajúci človek nemusí trpieť. Ak sa správne nastavia priority, medicína

to dokáže,“ cituje denník Karia Cvačovca z anesteziologickej odbornej spoločnosti.

Dokument lekárskej komory zdôrazňuje, že všetko musí ísť podľa vôle pacienta. Ak je chorý pri vedomí, tak odporúčania neprichádzajú do úvahy. V prípade, že je chorý v bezvedomí, musí sa dbať na jeho predchádzajúce želanie. Najlepšie písomné a overené u notára.

Návod nie je záväzný stanovisko, ktorého sa musia lekári na sto percent držať. „Niektorí odborníci to tak chceli. Život je však príliš zložitý a prináša aj situácie, ktoré sa nedajú presne vystihnúť,“ tvrdí Kubek.

Proti postupu lekárskej komory nenamieta ani rezort zdravotníctva. „Na jednej strane si musíme uvedomiť, že jedine doktor zodpovedá za rozhodnutia, ako pacienta liečiť. Na druhej je fér priznať si, že niekedy chorých preťažujú akútnou liečbou na úkor pokojnejšej paliatívnej starostlivosti,“ povedal pre Český rozhlas Marek Šnajdr, námestník ministerky zdravotníctva. **(am)**

PRAVDA, 27.2.2010

Bystrickú kalváriu bráni aj kardinál Korec

Proti plánom Biskupského úradu stavať na Urpine sa postavila cirkevná autorita.

Ján Chryzostom kardinál Korec podporil ľudí, ktorí bojujú za záchranu historickej Kalvárie na vrchu Urpín v Banskej Bystrici. V liste predsedovi petičného výboru Miroslavovi Václavíkovi podporil ochranu pamiatky. Reagoval tak na výzvu, aby sa tiež pripojil k petícii, svoj podpis nepripojil. „Veľmi dlhý čas sledovali veľmi mnohí ľudia na Slovensku s radosťou správy o obnove Kalvárie v Banskej Bystrici... No tí istí ľudia začali nedávno s napätím sledovať, že dôstojnosť cennej obnovenej pamiatky má byť prekrytá robustnou výstavbou bytových domov,“ napísal Korec.

Banskobystrická Kalvária s nedávno zrekonštruovaným kostolíkom stojí neďaleko centra mesta. Plány Biskupského úradu, ktorý vlastní pozemky, hovorí, že v blízkosti Krížovej cesty majú vyrásť rezidenčné vily, každá s piatimi bytmi, s luxusným výhľadom na centrum mesta. Vily podľa Biskupského úradu prispievajú k zatraktívneniu miesta.

Plánovaná výstavba vyvolala v meste občiansky odpor. Dve petície proti výstavbe v pamiatkovej zóne doteraz podpísalo viac ako tisíc ľudí. Otvorený list proti výstavbe poslal cirkvi aj Spolok architektov Slovenska. **(wm)**

SME, 2.3.2010

V Petržalke je väčšina za etiku

Predmet Etická výchova si v novom školskom roku vybralo 369 rodičov petržalských školákov (64 percent rodičov). Hodiny Náboženstva bude v školskom roku 2010/2011 navštevovať 238 prvá-

kov (36 percent rodičov). Medzi dvoma povinne voliteľnými predmetmi si mohli vybrať rodičia počas februárového zápisu detí do prvých ročníkov základných škôl.

V posledných troch rokoch je podľa petržalského hovorca Ľubomira Andrassyho nárast počtu chlapcov oproti dievčatám, pričom pri tohtoročnom zápise bol pomer 5:4 v prospech chlapcov. Spolu zasadne do lavíc 585 prvákov. **(baa), SME, 2.3.2010**

Je to na smiech

Cifrová (27) o útokoch cirkvi pre reklamu:

Nepáčia sa im bilbord. Cirkevná komisia pri košickom mestskom zastupiteľstve považuje reklamné fotky s modelkou Evou Cifrovou (27) za pohoršujúce. Vyzývajú ju dokonca, aby v budúcnosti zväžila účinkovanie v takejto kampani. Sexi blondínka si však z ich pohoršenia ťažkú hlavu nerobí a hovorí, že reakcia cirkvi na túto reklamnú kampaň je úsmevná.

Cirkev nechce na uliciach fotky modelky Evy Cifrovej z kampane istej siete športových obchodov. A dokonca jej dáva rady do života. „Vyzývame ju, aby zväžila účinkovanie v budúcej takejto reklame, „ povedal pre televíziu JOJ predseda komisie cirkvi Bernard Berberich. Nepáči sa mu najmä spôsob vyobrazenia nahoty ľudského tela v reklame, ktoré podľa neho nezodpovedá spoločenským kultúrno-duchovným tradíciám.

Úplne iný názor má samotná modelka, pre ktorú je vraj pobúrená reakcia cirkvi vlastne prospešná: „Vďaka nim je reklama ešte úspešnejšia a sledovanejšia.

Som rada, že som mohla nafotiť tieto snímky, ktoré nie sú vôbec vulgárne. Samozrejme, že ak bude ponuka nafotiť podobné kampane, neodmietnem ju, pretože sú to decentné fotografie, ktoré sa stretli s veľkým úspechom a aj pozornosťou. „ S Cifrovou de facto súhlasila aj arbitrážna komisia Rady pre reklamu, podľa ktorej nie sú bilbordy so sexi modelkou v rozpore s etickými zásadami reklamnej praxe platnými na území Slovenska. (jnz)

Nový Čas, 27.2.2010

Haiti nám nie je ľahostajné

Hait'anom pomáhajú záchranári, zdravotníci a dobrovoľníci zo Slovenska

Záchrana životov a obnova zničenej krajiny je na Haiti aj v rukách Slovákov. Pomáhajú zdravotníci i mimovládky. Od januárového zemetrasenia, pri ktorom zahynulo podľa odhadov až 200-tisíc ľudí, sa na Haiti vystriedalo už niekoľko desiatok záchranárov a odborníkov zo Slovenska, najčastejšie lekárov a zdravotníkov.

„Spávame v stanoch, strava sú vojenské konzervy, ktoré nám nechali záchranári. Teploty dosahujú 35 stupňov v tieni, sužuje nás množstvo malarických komárov a miliardy múch, ktoré sa liahnu z lariev červov v rozkladajúcich sa telách,“ opisuje situáciu v Port-au-Prince viac ako mesiac po katastrofe lekár Vladimír Krčméry z Vysokej školy sv. Alžbety.

Škola má na Haiti už siedmy tím, štvorice lekárov sa štriedajú zhruba každých desať dní. Ďalší lekári odchádzajú zajtra. Tím bude na ostrove do polovice marca vďaka finančnej podpore Slovenskej katolíckej charity. Peniaze, ktoré vysoká škola plánovala minúť na celoročný projekt na Haiti, sa už minuli, okrem zdravotníckych aktivít robí aj rekonštrukčné práce.

„Teraz tam je napríklad inžinier, ktorý pomáha s rekonštrukciou mostov, budeme budovať aj sirotinec,“ hovorí ďalší lekár Juraj Benca z Vysokej školy sv. Alžbety. Z Haiti sa vrátil nedávno. Slovenská katolícka charita vlastných zástupcov na ostrove zatiaľ nemá, v kontakte je s viacerými partnermi a rehoľníkmi. Slovenských zástupcov charity má postupne pribúdať, budovať sa budú tri zničené školy, rozbehnúť sa má adopcia na diaľku aj podpora drobných podnikateľských aktivít Hait'anov.

„Chceme robiť program pre ľudí, ktorí majú amputované končatiny a už sa nebudú vedieť zaradiť do bežného života. Prioritou sú sociálne služby pre zdravotne postihnutých, siroty a vzdelávanie,“ hovorí generálny sekretár Slovenskej katolíckej charity Radovan Gumulák.

Na vyslanie ďalšej misie neustále zbiera peniaze aj Komplexná záchranná služba. Posledný januárový týždeň budovalo na Haiti 16 záchranárov poľné nemocnice, hľadalo v ruinách živých a ošetrovalo zranených. Sú pripravení pomôcť s dezinfekciou a čistením vody.

Rovnaký počet zdravotníkov vrátane dvoch chirurgov malo na Haiti aj občianske združenie Magna Deti v núdzi, ktorí Hait'anom zachraňovali životy viac ako dva týždne.

Z Haiti sa len pred pár dňami vrátili aj dvaja slovenskí samaritáni, ktorí pôsobili v spoločnej rakúsko-slovenskej misii. Išlo o druhú zdravotnícku dvojicu, ktorá sa z ostrova vrátila. „Humanitárna pomoc sa nekončí návratom členov. Jednou z ich úloh bolo aj vytytovať následnú pomoc, ktorá by mala smerovať do vidieckych oblastí, najmä do zdravotníctva a školstva,“ hovorí prezident Asociácie Samaritánov Marcel Sedlačko.

Hait'anom pomáha aj International Rescue System zo Slovenska, ktorý na miesto prišiel týždeň po katastrofe. „Misiu chceme vyslať v marci. Boli by sme radi, keby to boli aspoň dvaja-traja terénni pracovníci. Mali by ostať 6 až 8 mesiacov,“ hovorí Ivana Kullová zo združenia Človek v ohrození. Odborníci by sa na ostrove mali venovať programom na podporu živobytia Hait'anov a vzdelávaniu.

Martina Kováčová, SME, 27.2.2010

Zverejníme mená hriešnikov!

Odstavení kňazi: Vzburá ženatých kňazov v Rakúsku má ochrániť deti pred zneužívaním

Rakúski biskupi riešia nepríjemnú situáciu.

Katolícki duchovní združení v spoločenstve Kňazi bez úradu, ktorí pre uzavretie manželstva nemôžu vykonávať pastierske funk-

cie, chcú, aby úradu boli zbavení aj kňazi, ktorí preukázateľne zneužívali mladistvých.

Nespokojní kňazi zverejnili svoju výzvu tesne pred zasadnutím rakúskej biskupskej konferencie. Kritizujú skutočnosť, že pokiaľ oni stratili právo vykonávať svoje poslanie, ich kolegovia usvedčení

z mravnostných pokleskov naďalej pôsobia vo viacerých rakúskych diecézach. Ak biskupi neodvolajú spomenutých hriešnikov, sú rebelantskí kňazi rozhodnutí sami zverejniť ich zoznam. Chcú tak ochrániť deti pred nebezpečenstvom ďalšieho zneužívania zo strany duchovných. (dus), Nový Čas, 4.3.2010

Zázrak v plameňoch

Američan Raymond zo Severnej Karolíny prežil zvláštny deň. Vyho-rel mu dom a jedinou vecou, ktorú plamene nepoškodili, bol papierový obrázok s Ježišom Kristom.“

Lubica Pilzová, redaktorka TV Markíza: „Raymond sa deň po požiari vrátil do svojho zhoreného domu, aby sa pozrel, čo sa ešte dá zachrániť. Našiel jednu jedinou vec, obrázok Ježiša Krista. Rám bol zhorený, sklo prasknuté, ale obraz zostal.

hovorí Raymond: „Bol to niečo výnimočné, cítil som mrazenie v chrbte, neviem si to vysvetliť.“

Lubica Pilzová, redaktorka TV Markíza: „O zázraku sa okamžite dozvedeli aj susedia a na zhorenisko prichádzajú ako na pútné miesto.“

hovorí Raymond: „Videl som tu asi 10 ľudí, bolo mi čudné čo tu môžu chcieť.“

Lubica Pilzová, redaktorka TV Markíza: „Raymond je presvedčený, že ide o zázrak, keďže on sám sa pri požiari nezranil. Keď si nájde nové bývanie a presťahuje sa, obrázok dostane čestné miesto, aby ho aj naďalej ochraňoval.

Markíza, 26.2.2010

Rozsypané puzzle

Zem ako by sa už nechcela a ani nevedela zmestiť do svojej vlastnej kože. V posledných mesiacoch a týždňoch ju masírujú snežné víchre a dažde, a ona puká, zviája sa a trasie sa v akomsi globálnom zlovestnom nepokoji, ktorý pripomína obrazy zo Zjavenia Jána Teológa; zemetrasenia zabíjajú ľudí a tvory, doničili Haiti a Chile, potrápili Indonéziu aj Okinavu, lizli dokonca Dánsko; studené víchrice a orkány pustošili atlantické ostrovy i juhozápad Európy. Čo sa to tu deje? Čo sa to ohlasuje? Súvisia seizmické úkazy s poveternosťmi? A ak nie sme odborné zainteresovaní, chceme to naozaj vedieť?

Možno ani nie, lebo tak sa mi vidí, že nás to všetko, čo sa v prírode a s prírodou deje, vlastne iba dojíma, nie aj skutočne zaujíma a trápi. Dojíma nás presah toho všetkého do ľudského utrpenia. Ľudská bolesť bolí aj na diaľku a aj dojíma i na diaľku - avšak: čo sa už človek naozaj natrápi pre to, že kde si inde, nie priamo v našej záhrade, sa pod seba zasúvajú a pritom sa o seba hnusne trú nejaké hrboľaté tektonické platne?

Kým inde živly berú ľuďom domovy a životy, v našom podpalubí teda tancujeme a bavíme sa: u nás falošní grófi pseudoerdodyovci reštituujú jedna radosť, jeden arcibiskup vykazuje druhého arcibiskupa od jedálenského stola,

jeden vodca nemá hlas, druhý ráta cudzie peniaze, tretí hľadá stratené vlastné; a tých, čo sa tešia na menovací dekrét za kapitána Titanicu, pribúda každým dňom. Dobré sa všetci bavíme, a možno je to tak aj správne. Veď je celkom možné, že existuje priama súvislosť medzi bláznením prírody a bláznovstvami medzi ľuďmi. Máme sa preto vari pripravovať na čas, keď ju definitívne odhalíme?

Tak si spomínam, že kedysi na jeseň v roku 1986 som bol v Belehrade na jednej konferencii, kde všetci utrápení hovorili na tému „apokalypsa“ - videl a počul som tam hovoriť o apokalypse budúceho srbského ministra kultúry, a aj istého Ibrahima Rugovu, neskôr vodcu a „prezidenta“ kosovských Albán-cov. V knihkupectvách bola záľaha nekrofilných titulov: o radoostiach umierania, o smrti, o posmrtnom a záhrobnom živote, o okultizme, o karme, o paranormálnych javoch. A fotografie Slobodana Miloševića viseli aj v mäsiarskych výkladoch. Keď sa potom o päť rokov všetci tí juhoslovanskí debatéri začali navzájom zakáľať, ani som sa veľmi nečudoval: takmer frivolne sa mi zdalo, že oni si tie skutočné hrôzy vlastne v knihkupectvách predplatili a na konferenciách predobjednali.

Ak dnes tu u nás máme občas pocít, že sa síce na niečo dívame,

Smetisko pri svätom mieste

Biblické miesto, na ktorom podľa legendy Ježiš vzkriesil Lazara, vôbec nevyzerá biblicky. Jeho bezprostredné okolie hyzdí skládka odpadu a nielen to. Každodenne ním prechádzajú smetiarske autá.

Redaktorka TV JOJ: „Biblická Betánia ležiaca dva kilometre od Jeruzalemu sa dnes volá Al Azarija. Podľa Nového zákona je miestom zázračného vzkriesenia. Pohľad na tony odpadu však zanecháva iný dojem. Do očí vám udrú nespotrebované zvyšky a do nosa štiplavý zápach. Skládok je tu asi 200 a všetky sú strážené.“

Pracovník skládky: „Pracujeme 25 dní do mesiaca, ale nezarábame takmer nič. Podvádzajú nás.“

Redaktorka TV JOJ: „Reč je o spoločnostiach likvidujúcich odpad. Pri jeho rozkladaní používajú toxické látky, ktoré presakujú do pôdy a tým ohrozujú tamojších obyvateľov.“

Pracovník skládky: „Šéf naleje tekutinu na smeti, vieme, že zabíja, toto sa deje dvakrát do týždňa. Niekedy sem privezú aj staré bomby. Jedna taká tu aj vybuchla a zranila kolegu.“

Redaktorka TV JOJ: „Pracovníci na skládkach sú si dobre vedomí následkov, ktoré takéto zaobchádzanie so životným prostredím môže mať. Napriek tomu veľké firmy nepykajú za znesväcovanie biblickej Betánie, ani ohrozovanie jej súčasných obyvateľov.

Marcela Gaciová, TV JOJ, 26.2.2010

ale nevieme, čo to vlastne vidíme, a ak sa nám v tom už ani veľmi nechce vyznať, tak možno ani nemusíme byť na seba veľmi mrzutí: možno si len nepredplácame nejaký naozajstný malér.

Ja viem, že je to na pokraji morálneho relativizmu. Ale, koniec-koncov, ako dočerta vlastne súvisí trenie tektonických platní s apokalypsou, Chile s Dánskom, Titanic so Slovenskom a arcibiskupi s politikmi, ktorí sa nevedia dopočítat vlastných peňazí?

Milan Šútovec
SME, 2.3.2010

Slovák, čo sa presadil v elite Vatikánu

Rodáka z Košíc Cyrila Vasil'a si pápež Benedikt XVI. vybral za sekretára vplyvnej Kongregácie pre východné cirkvi.

Slovenský recept na úspech

Z domova odchádzali ako neznámi, v zahraničí sa vypracovali na špičky vo svojich odboroch. V seriáli Slovenský recept na úspech vám prinášame príbehy úspešných Slovákov.

Po páde železnej opony začala cirkev na Slovensku novú etapu. Jedným zo Slovákov, ktorí sa vypracovali na najvyššie posty priamo vo Vatikáne, je bezpochyby Cyril Vasil'. Toho si pápež Benedikt XVI. minulý rok osobne vybral za sekretára vplyvnej Kongregácie pre východné cirkvi. „Doteraz som pracoval najmä na akademickej pôde, od roku 2007 som bol rektorom Pápežského východného inštitútu, na ktorom zostávam riadnym profesorom aj naďalej. Pápež navyše poznal moju prácu konzultora Kongregácie pre učenie viery ešte z čias, keď bol jej prefektom,“ vysvetľuje 44-ročný Vasil' dôvody, pre ktoré ho Benedikt XVI. postavil do vedenia dôležitého vatikánskeho inštitútu. Tam má na starosti vzťahy Vatikánu so všetkými východnými cirkvami.

Arcibiskup v Líbyi

S prácou v Kongregácii pre východné cirkvi mal pritom Cyril Vasil' skúsenosti aj z minulosti - od roku 2000 bol jej konzultorom. „Benedikt XVI. zrejme vzal do úvahy odbornú pripravenosť a živý záujem o život a rozvoj východných cirkví, ich poznanie z terénu i odborné schopnosti,“ dopĺňa rodák z malej obce Nižný Čaj neďaleko Košíc. Jeho úloha vo Vatikáne je naozaj dôležitá. Je pravou rukou šéfa kongregácie, prefekta, ktorým je kardinál Leonardo Sandri. Práve tajomník spolu s prefektom podpisujú všetky rozhodnutia kongregácie. „Špecifickou úlohou sekretára je aj rozdeľovanie a usmerňovanie práce jednotlivých spolupracovníkov, navrhovanie a schvaľovanie rozhodnutí, ktoré kongregácia prijíma. Spolu s prefektom sa niekedy zúčastňujem na stretnutiach s pápežom, ktorého usmernenia, odporúčania a očakávania sú adresované celej kongregácii,“ tvrdí Cyril Vasil'.

Hoci Kongregácia pre východné

cirkvi nepatrí s niekoľkými desiatkami pracovníkov medzi najväčšie, jej kompetencie v rámci vatikánskej hierarchie sú o to významnejšie. „Kým ostatné kongregácie majú obsah svojej práce určený tematicky, ako je učenie viery, sviatosti či kauzy svätorečenia, naša Kongregácia pre východné cirkvi má personálne kompetencie týkajúce sa všetkých oblastí. Prakticky je teda orgánom Svätej stolice, ktorý má na starosti všetky katolícke východné cirkvi a východných katolíkov na celom svete a v niektorých vybraných územiach, napríklad na Blízkom a Strednom východe či na Balkáne. Má pod svojou správou aj rímskokatolícke biskupstvá a ich veriacich,“ hovorí Cyril Vasil', ktorého pápež povýšil aj do hodnosti arcibiskupa titulárneho sídla v Ptolemaide v Líbyi.

Keďže Cyril Vasil' patrí spomedzi kňazov medzi tých mladších, prenasledovanie cirkvi komunistickým režimom pozná skôr z rozprávania.

Hoci do pádu režimu zostávali tri roky, jeho cesta do Vatikánu vôbec nebola jednoduchá. „Počas mojich teologických štúdií v rokoch 1986 a 1987 predložili cirkevní predstavení štátnym úradom žiadosť o moje uvoľnenie na štúdiá v zahraničí. Začínali sa roky perestrojky, a tak sme chceli vyskúšať najprv legálne možnosti. Táto žiadosť však bola, samozrejme, zamietnutá,“ spomína Cyril Vasil'.

Nepriateľ komunistov

Nášho kňaza to však neodradilo. „Keďže legálny pokus sa skončil

neúspechom, krátko po kňazskej vysviacke som v auguste 1987 odišiel na dovolenku do Juhoslávie. Z nej som sa však nevrátil na Slovensko, ale v Belehrade som si vybavil talianske víza a odcestoval do Ríma. V roku 1987 sa to hodnotilo ako nezákonné opustenie republiky s patričným trestným postihom. V neprítomnosti ma odsúdili na dva roky nepodmienečne a konfiškáciu majetku, hoci v mojom prípade nebolo čo konfiškovať.“

V Ríme chcel Cyril Vasil' pokračovať v teologických a právnických štúdiách. „Nepoznal som tam síce nikoho, ani ma nikto nečakal, ale v kabáte som mal zašitých 120 dolárov a v duši veľkú nádej a vieru. Moja predstava bola taká, že po štúdiách sa vrátim na Slovensko, odsedím si, koľko bude treba, ale to, čo som sa naučil, mi nikto nebude môcť vziať.“ Kým však stihol dokončiť štúdiá, prišla nežná revolúcia a do Československa sa vrátil už po zmene režimu, na Vianoce 1989.

Kto je Cyril Vasil'

Vladyka Cyril Vasil' sa narodil v apríli 1965 v Košiciach. Po teologických štúdiách v Československu ušiel v roku 1987 cez bývalú Juhosláviu do Ríma. Pápež Benedikt XVI. si ho vlani vybral za tajomníka Kongregácie pre východné cirkvi, kde má na starosti vzťahy Vatikánu s východnými cirkvami. Pôsobil aj ako rektor Pápežského východného inštitútu. Pápež ho povýšil i do hodnosti arcibiskupa titulárneho sídla v Ptolemaide v Líbyi. **Pavel Novotný, HN, 2.3.2010**

Ušiel pred komunistami, dnes robí pre pápeža

Slovenskí duchovní začínajú obsadzovať kľúčové posty vo Vatikáne. Čerstvým príkladom je Cyril Vasil', ktorého si pápež Benedikt XVI. osobne vybral za sekretára vplyvnej Kongregácie pre východné cirkvi. Ešte predtým bol rektorom prestížneho Pápežského východného inštitútu. „Pápež poznal moju prácu konzultora Kongregácie pre učenie viery ešte z čias, keď bol jej prefektom,“ vysvetľuje 44-ročný Vasil', prečo ho Benedikt XVI. postavil do vedenia dôležitého inštitútu v seriáli HN Slovenský recept na úspech.

Vasil' má na starosti vzťahy Vatikánu so všetkými východnými cirkvami. „Spolu s prefektom sa zúčastňujem na stretnutiach s pápežom,“ tvrdí Vasil', ktorého Benedikt XVI. povýšil do hodnosti arcibiskupa v Ptolemaide v Líbyi.

Cesta do Vatikánu nebola jednoduchá. „V auguste 1987 som odišiel do Juhoslávie. Odtiaľ som šiel do Ríma. Vtedy to bolo nezákonné opustenie republiky. V neprítomnosti ma odsúdili na dva roky a konfiškáciu majetku.“

(np)
HN, 2.3.2010

Menia sa generácie kňazov

Sekretár Kongregácie pre východné cirkvi Cyril Vasil' pre HN:

Zástupcovia slovenskej cirkvi sa po 40-ročnom prenasledovaní komunistickým režimom čoraz viac presadzujú na dôležitých postoch vo Vatikáne. Čím si to vysvetľujete?

- Aby som povedal pravdu, nemyslím si, že by Slovensko bolo reprezentované v orgánoch Svätej stolice výraznejšie ako predtým, alebo viac ako iné krajiny. Rímska kúria slúži celej cirkvi a je len logické, že jej zloženie je medzinárodné. Na rôznych postoch v nej pracovali slovenskí kňazi a biskupi aj v období, keď bola u nás cirkev prenasledovaná - išlo o generáciu, ktorej komunistický režim odobral právo vrátiť sa do vlasti. Dnes začínajú pracovať v kúrii aj ľudia, ktorí mali a majú kontakt so Slovenskom aj v predchádzajúcom, aj v novom, postkomunistickom období. Ide teda o akúsi prirodzenú výmenu generácií. Neexistujú však žiadne tabuľkové rozpisy alebo proporcie zastúpenia.

Veríte, že práve zastúpenie Slovákov na vysokých postoch cirkvi môže posilniť naše postavenie vo Vatikáne a povzbudiť našich veriacich?

- Slovenskí veriaci si udržali a rozvíjali vieru aj počas stáročí, keď v rímskej kúrii nepracoval žiaden Slováč, takže nejakú priamu spojitosť by som tu nehládal. Internacionalizácia kúrie, a teda aj prítomnosť Slovákov v kúrii, však môžu pomôcť zvýšiť citlivosť centrálnych orgánov k jednotlivým miestnym cirkevným spoločenstvám, a teda aj k cirkvi na Slovensku. Toto zasa môže byť pozitívne vnímané aj veriacimi, a tak tu môže nastať istý druh povzbudenie či pozitívneho vnímania.

Keby ste mali mladým začínajúcim kňazom poradiť, ako sa presadiť v prísnej hierarchii Vatikánu, ktorá sa počas stáročí mení len minimálne, čo by to bolo?

- Aby sa snažili uspieť v uskutočňovaní kňazského ideálu a nesnažili sa uspieť pred svojimi predstavenými, pred zrakmi ľudí alebo aj vo Vatikáne. V konečnom dôsledku je dôležité len to, čo sme urobili pre Pána Boha a pre ľudí nám zverených. Na poslednom súde nebudeme skúmaní podľa toho, či sme urobili alebo neurobili „kariéru“, ale či sme boli úspešní v plnení Božej vôle a jeho prikázaní, či sme si zachovali vieru, nádej a lásku. (np), HN, 2.3.2010

Ave Mária zo Slovenska

Po včerajšom podvečernom účinkovaní Bratislavského chlapčenského zboru na slávnostnej omši v Katedrále sv. Šebastiána v bratislavských Krasňanoch, toto naše popredné vokálne teleso odcestovalo o polnoci špeciálnym autobusom do Ríma. „Skvosty sloven-

skej a svetovej zborovej tvorby prednesie 40 spevákov na koncerte 5. marca v chráme Svätej Márie umelcov Piazza del Popolo v centre Ríma. Na pápežskej audiencii zaspievajú Ave Máriu od Schneidera-Trnavského.

JÁN FELIX, Šport, 2.3.2010

Zmysel pre smrť sa podobá zmyslu pre humor

Jedna z desiatich najlepších kníh predminulého roka -tak označili kritici New York Times Book Review najnovšiu knihu Juliana Barnsa. Bývalý ateista a neskorší agnostik v nej hovorí o umieraní vzhľadom k Bohu.

Americká reportérka označila prozaika za chameleóna anglickej literatúry. Je jeho kniha Žiadny dôvod k obavám (v preklade Petra Fantysa vydal Odeon) román, autobiografia alebo esej? Po vydaní bola zaradená do nonfiction, a tak nemohla súperiť o Man Bookerovu cenu. Barnes určite prežije túto malú obchodnú mrzutosť. To, čo s najväčšou pravdepodobnosťou neprežije, je smrť. Táto „neslušná záležitosť“ a falošné tabu je základnou témou jeho románovej eseje.

Literatúra sa nebráni obrazom cudzej smrti, použitej do príbehov násilia alebo lásky. Barnes píše o vlastnej smrti, s ktorou ako začínajúci senior (ročník 1946) začína počítať a uvažovať o nej. „Proč by ale smrtnosť měla být méně důležitým důvodom pro mužské chvastání než auta, plat nebo velikost penisu!

Barnes zomieranie študoval v archívoch a zažil u svojich rodičov, krátko po vydaní knihy zomrela jeho manželka. Pri spomienke na otca - prísneho učiteľa a matku - autoritatívnu kráľovnú, je autor až neprijemne intímny, čitateľ by v tej chvíli najradšej nenápadne privrel dvere. O otcovej smrti Barnes píše ako o modernej. Cynický Angličan vie, o čom hovorí. Realitou súčasnej Európy sú tisícky starcov a stareniek v seniorských zariadeniach rôznych cenových skupín. Tu pod opaterou imigrantov, v zajatí bezvládnosti a senility, spoločne s vyspelou medicínou odolávajú vábeniu Smrti.

Kniha je dôkazom Barnesovho záujmu o francúzskych literátov, presnejšie povedané o ich zomieraní. Navštívil slávne i zabudnuté cintoríny, aby mohol písať o zomieraní a smrti Flauberta, Montaigna či Renarda.

Tak ako je to kniha o zomieraní, je to - a podľa niektorých názorov ešte viac - rozprávanie o prístupe k Bohu, viere a ateizmu. V Boha neverím, ale občas mi chýba, priznáva na úvod knihy. Nechce, aby patril do zoznamu prominentných ateistov, na druhej strane ho uvažovanie o smrti nevedie k viere.

Barnes je poctivým agnostikom, pýta sa a nepozná odpoveď. Lútuje, že nestratil vieru vtedy, keď „ztráta víry byla čímsi svěžím, mladým, odvážným a nebezpečným.“ V rozhovore pre The Oxonian Review však upozorňuje, že ateizmus môže byť dogmou viac ako čokoľvek iné.

Boh je pre neho stále možný. Zatiaľ však registruje len chabé ľudské znetvorenia Boha. Nie je nadšený zo spoločnosti, v ktorej deti navštevujú katedrály ako skanzeny a otcovia pri nich len rozpačito prešlapujú. Aké to bude, až sa kresťanstvo bude vyučovať na univerzitách ako súčasť študijného programu folklórne zvyky a povery, pýta sa. Barnes nikomu nič neuláhčuje, literatúra nie je charitou a výpredajom jasných receptov na životný postoj. Napriek pochmúrnej téme je to oslobodzujúce čítanie. Prevetrá skostnatené poučky, prebudí dušu z materialistickej ťarbavosti, vyruší ateistu i agresívneho teistu, doplní literárne a filozofické presahy. Lebo „mysl pro smrt se navíc možná podobá smyslu pro humor.“

Eubomír Jaško, SME, 2.3.2010

Biskupstvo neustúpi od stavby bytoviek na kalvárii

Banskobystrické biskupstvo je už rozhodnuté pre plánovanú výstavbu na banskobystrickej kalvárii na úpätí kopca Urpín, proti ktorej občania podpisujú ďalšiu petíciu. Plán počíta aj so štyrmi bytovkami, proti ktorým je najväčší odpor.

Riaditeľ biskupského úradu Vladimír Farkaš uviedol, že projekt vybrala v súťaži odborná porota. „Diskutujeme tretí rok. Toto je definitíva,“ odpovedal na otázku, či môže biskupstvo pristúpiť v tejto veci na kompromis.

Podľa zámeru, ktorý biskupstvo predložilo stavebnému úradu, chce katolícka cirkev na svojich pozemkoch v areáli kalvárie postaviť štyri „rezi-

denčné vily“. Má ísť o dvoj- a trojpodlažné bytové domy. Ďalej pribudne vzdelávací inštitút a penzión pre seniorov. Odporcovia tohto zámeru rozbehli začiatkom februára druhú petíciu, keďže prvú, podpísanú 520 občanmi, mesto podľa nich zmietlo zo stola. Územné konanie stavebný úrad zatiaľ neskončil.

Proti výstavbe na kalvárii sa v otvorenom liste vyslovil aj Spolok architektov Slovenska. „Výstavba, akokoľvek regulovaná, by priestor Kalvárie devastovala nielen z architektonického a urbanistického hľadiska, ale najmä duchovne,“ uvádzajú architekti. **SITA**

PRAVDA, 3.3.2010

Byty na kalvárii Bystrica nepovolila

Návrh banskobystrického biskupstva zastavať kalváriu na Urpíne nie je v súlade s územným plánom zóny.

Zámeru katolíckej cirkvi postaviť v areáli banskobystrickej kalvárie štyri rezidenčné vily, vzdelávací inštitút a penzión pre seniorov dalo mesto stop. Návrh predložený na územné konanie stavebný úrad v utorok zamietol pre jeho rozpor s platným územným plánom, podľa ktorého sa má lokalita dotvárať ako polyfunkčná zóna občianskej

vybavenosti a bývania.

„Zatiaľ sme nemali dostatok času si rozhodnutie preštudovať,“ reagovala na rozhodnutie mesta hovorkyňa biskupského úradu Zuzana Juhaniaková.

Proti zastaveniu kalvárie prebehli v meste dve petície, proti sa vyslovil aj Spolok architektov Slovenska a podporu petičnému výboru vyjadril v liste aj kardinál Korec, hoci petíciu nepodpísal. **(sita)**

SME, 4.3.2010

Ministerka Tomanová domovom dôchodcov nepomohla

Malé domovy dôchodcov miera ďalej k zániku aj napriek sľúbenej pomoci premiéra Roberta Fica. Ministerka práce Viera Tomanová včera stiahla z parlamentu novelu zákona o sociálnych službách, ktorá mohla týmto zariadeniam uľahčiť život.

Platný zákon už viac ako rok diskriminuje domovy dôchodcov, ktoré prevádzkujú malé mestá a cirkev - teda takzvaní neverejní poskytovatelia. Prichádzajú o klientov a krachujú. Zatiaľ čo domovy, ktoré patria veľkým mestám a župám sú plné a ľudia na miesto čakajú v poradovníkoch.

Ministerka novelu stiahla, pretože pretrvávajú rozpor so záujmami miest a neverejných poskytovateľov,“ vysvetlil Tomanovej hovorca Michal Stuška. Podľa neho bude riešenie zná-

me najskôr až po júnových parlamentných voľbách.

Premiér Robert Fico pritom minulý týždeň oznámil, že už sa našiel kompromis ako situáciu neverejných poskytovateľov vyriešiť. A prislúbil zmenu. „Sme sklamaní,“ hodnotí stiahnutie novely Milada Dobrotková výkonná riaditeľka zariadenia Hestia. „Situácia v krajoch nie je dobrá. Najmä v Banskobystrickom a Košickom kraji neverejní poskytovatelia stoja na pokraji finančného zrútenia,“ pripomína. Kolotoč problémov odštartoval vlani. Obciam pribudla povinnosť platiť za svojich občanov pobyt v domove dôchodcov, no nedostali na to peniaze. Preto prestali svojich ľudí do domovov dôchodcov posilať.

Asi 85 zariadení, ktoré patria žu-

Púť kresťanských médií

Tohtoročná púť kresťanských médií sa bude konať v polovici mája, bude nasmerovaná po slovenských katedrálach. Cieľová zastávka je v Banskej Bystrici.

Redaktorka: „Riaditelia kresťanských médií sa stretli v Banskobystrickom diecéznom centre a prerokovali prípravu na organizáciu mediálnej púte. Hovorca KBS Jozef Kováčik.“

Jozef Kováčik, hovorca Konferencie biskupov Slovenska: „Po prvýkrát pred rokom sme si uvedomili, že je potrebné, aby tí, ktorí pracujú v katolíckych médiách sa stretávali s tými, ktorí ich čítajú, pozerajú, počúvajú, pretože ten osobný kontakt sa nedá nahradiť. No a potom je to púť, to znamená budeme tomu dávať aj duchovný rozmer, budeme putovať postupne po katedrálach a diecéz na Slovensku. Čiže nechceme to viazať na nejaké konkrétne pútné miesta, ale vyslovene na katedrály. Čiže nie je cieľom zhromaždiť nejakú veľkú skupinu, ale je cieľom povedať sme tu a toto pre vás robíme.“

Redaktorka: „O programe stretnutia v Banskej Bystrici hovorí riaditeľ Rádia Lumen Juraj Spuchľák.“

Juraj Spuchľák, riaditeľ Rádia Lumen: „Bude to 15. mája v sobotu, pred siedmou veľkonočnou nedeľou, ktorá je zároveň nedeľou spoločenských komunikačných prostriedkov, prvú omšu bude sláviť otec biskup Rudolf Baláž a homíliu prednesie otec arcibiskup Stanislav Zvolenský. Lebo chceme nielen deklarovať, ale aj prežívať spoločenstvo. Toho pol dňa využijeme spolu vlastne na stretnutie na tej ľudskej úrovni a toho druhého pol dňa na stretnutie s ostatnými návštevníkmi tohto dňa, zaujímavosťou bude aj športová súťaž medzi jednotlivými družstvami, médií Poleva.“

Lucia Val'ová, Rádio Lumen, 2.3.2010

pám a veľkým mestám, je však v inej situácii. Už takmer päť rokov ich financuje štátny rozpočet. Nový zákon im navyše zabezpečil likvidáciu konkurencie aj tým, že o umiestnení žiadateľa začali rozhodovať práve ony. Ak by zmenu na základe návrhu poslancu za HZDS Jozefa Haleckého teraz poslanci schválili, vyriešila by sa ním nerovnosť medzi domovmi.

Ingrid Drozdíková, PRAVDA, 4.3.2010

Razia proti zvrhlým kňazom

V benediktínskom kláštore v meste Ettal včera policajti urobili raziu, informoval o tom český portál idnes.cz. Mali totiž podozrenie, že mnísi v kláštore sexuálne zneužívajú svojich žiakov. Kvôli vážnym podozreniam suspendovali troch rehoľníkov aj z ďalšieho kláštora v Sasku, ktorí mali deti zneužívať práve v Ettale. Úrady tvrdia, že ide vôbec o prvú raziu v kláštore v povojnových dejinách Nemecka. Policajti zakročili len niekoľko týždňov po tom, ako sa v Nemecku prevälil škandál sexuálneho zneužívania spreď tridsiatich rokov. Doteraz sa na políciu prihlásilo viac než 150 obetí. (mli), HN, 4.3.2010

Je to lucifer, satan!

Rozália doškriabala kňaza a pritom kričala:

DVORY NAD ŽITAVOU - Kostol v Dvoroch nad Žitavou pri Nových Zámkoch navštívila v stredu pred večernou omšou zlodejka. Rozáliu (32) prichytili, keď chcela uchmatnúť svietniky. Zaútočila preto na kostolníčku a farára.

Oboch pritom poriadne doriadila.

Krádež svietnikov za 3 300 eur si všimla 51-ročná kostolníčka, ktorú Rozália napadla. Po tom, čo ju udrela do nosa, zaliarla staršiu ženu krv.

Na pomoc jej prišiel kňaz, ktorý sa snažil útočníčku vyviešť z kostola.

Aj na toho Rozália zaútočila a začala ho škriabať po tvári. O incidente informovala televízia Markíza, ktorej sa mladá žena zdôverila, že kradnúť nechcela.

„Je to lucifer, satan, „ zdôvodnila, prečo napadla farára.

Podľa miestnych sa žena iba hrá na duševne chorú, aby dostala peniaze na invalidný dôchodok. (brr)

Plus jeden deň, 5.3.2010

Na Veľkú noc poštári pripravili voňavé známky

S veľkonočnou pohľadnicou možno poslať už aj vôňu rozmarínu. Od pondelka sa dajú voňavé známky kúpiť na všetkých slovenských poštách. Cena jednej je 40 centov. Pošta ich predáva aj vo forme zošita s desiatimi kusmi známok. „Znamka s vôňou rozmarínu vychádza v náklade 1,8 milióna kusov. Zobrazuje detail gotickej knižnej maľby z Bratislavského misála zo zbierok

Múzeamesta Bratislava. Témou orámovanej miniatúry je postava Bolestného Krista so skríženými rukami stojaca v hrobe. Autorom výtvarného návrhu známky je akademický maliar Dušan Grečner,“ hovorí Mária Hromadová z odboru komunikácie Slovenskej pošty.

Práve rozmarín rozvoníava z veľkonočnej známky podľa Hromadovej z dôvodu, že tomuto kvetu boli od staroveku pripisované

zázračné účinky. Bol často používaný pri rôznych rituáloch, pričom symbolizoval lásku, večný život a ľudí mal chrániť proti silám podsvetia. V kresťanstve je rozmarín venovaný pamiatke Panny Márie - „Rose of Mary“.

Spolu so známkou vydáva pošta aj obálku prvého dňa s motívom gotického lampáša kráľovnej Žofie, druhej manželky rímskeho cisára a českého kráľa Václava IV., ako aj analogickú pohľadnicu - carte maxima - s reprodukciami celej strany rukopisu Bratislavského misála.

Na netradičné známky sa tešia nielen ich zberatelia. „Som naozaj zvedavá. Ešte dnes si niekoľko kusov pôjdem kúpiť,“ reagovala 34-ročná Miroslava Knoteková z Lučenca.

Števo Rimaj
PRAVDA, 2.3.2010

Najväčší kresťanský sviatok

Veľkonočné sviatky alebo Veľká noc je najvýznamnejší kresťanský sviatok, ktorý pripadá na marec alebo apríl. Veľká noc je pre kresťanov oslavou zmŕtvychvstania Ježiša Krista po jeho smrti na kríži.

Veľkonočné oslavy sa podľa regiónov líšia. Pretože sa časovo zhruba prekrývajú s pohanskými oslavami príchodu jari, ľudové tradície prevzali z predkresťanských dob mnoho zvykov a obyčajov. (r)

Plus jeden deň, 4.3.2010

Sviatky skomerčneli

Podobne ako mnoho iných kresťanských sviatkov, Veľká noc sa tiež preniesla aj mimo cirkvi. Už od jej vzniku je to čas osláv a veselí. Dnes je aj komerčne dôležitá, pretože sa na ňu viaže veľa zvykov, ktorých uskutočnenie si vyžaduje nejaké úsilie prípadne nákup. Predávajú sa napríklad veľkonočné pohľadnice, ozdoby alebo sladkosti v podobe veľkonočných vajčiek, barančekov alebo zajačikov. (r), Plus jeden deň, 4.3.2010

Krádeži zabránil kaplán

V obci Dvory nad Žitavou sa dve ženy pokúsili ukradnúť z kostola svietniky v hodnote takmer 3,5 tisíc eur. Keď sa im v tom kostolníčka pokúšala zabrániť, udreli ju do hlavy. Zastavil ich až miestny kaplán, ktorý ich zadržal až do príchodu polície. Aj on utrpel počas incidentu ľahšie zranenia.

JOJ, 4.3.2010

Výber domova je neuralgický bod

Na tom, či prejde jeden poslanecký návrh, stojí krehký zvier medzi samosprávou a vládou

Ministerka ešte nestiahla návrh novely zákona o sociálnych službách z rokovania parlamentu. Len tým hrozí koalíčnému partnerovi.

Kým v poradovníkoch obecných starobincov pribúda ľudí, ostatné domovy dôchodcov nemôžu pomaly nikoho prijať. O umiestnení dôchodcu rozhodujú obce a tie preferujú svoje zariadenia.

Aj tento stav je výsledkom zákona o sociálnych službách, ktorý platí od januára 2009. A nezmení sa, aj keď parlament rokuje o návrhu novely zákona. Ministerka sociálnych vecí Viera Tomanová zo Smeru totiž hrozí, že ho stiahne, ak parlament schváli návrh Jozefa Haleckého z HZDS.

Poslanec chce zákon zmeniť. „Občan by si mal vybrať také zariadenie, aké chce, nie také, aké mu určí nejaká inštitúcia.“

Halecký bol u ministerky

Ak by ľudia uprednostnili cirkevné či súkromné zariadenia, obce a župy by museli prispievať na ich prevádzku. Župani v pondelok s týmto argumentom navštívili premiéra a ten im prisľúbil, že „nepodporí riešenie, ktoré by prinieslo nezvládnuteľné výdavky z verejných rozpočtov“.

„Nepovažujem to za dostatočné vysvetlenie,“ povedal Halecký.

Ministerka si ho včera zavolała, aby mu vysvetlila, prečo záleží na tom, aby ľudia umiestňovali verejné inštitúcie. On však tvrdí, že je rozhodnutý návrh predložiť plénu.

Práve pre tento prípad vláda v stredu dala ministerke plnú moc na to, aby vzala späť návrh novely. „Túto možnosť však ministerka nevyužije, kým bude šanca, že pozitívne zmeny, ktoré novela prináša, budú môcť byť uvedené do praxe,“ povedal jej hovorca Michal Stučka. Hlasovať by sa malo v utorok.

Opozícia zákon kritizuje od jeho prijatia. Monika Gibalová z KDH má rovnaký návrh ako Halecký. Poslankyňa sa ho pýta, kde bol, keď zákon platí už vyše roka, ale avizuje podporu opozície.

Cirkev chce slobodu výberu

Ak obec alebo župa má zariadenie, človek musí prijať jej ponuku. Inak mu na nič neprispieje a on si musí všetko zaplatiť sám. Slobodu výberu majú iba ľudia, ktorí majú dosť peňazí.

„Tým sa vytvára občan inej kategórie,“ hovorí Gibalová. Poradovníky obecných a župných zariadení podľa nej rastú.

„Situácia je natoľko vážna, že v prípade neriešenia našich pripomienok reálne očakávame v krátkom čase zánik zariadení, ktoré prevádzkujú diecézne katolícke charity a iné cirkevné subjekty,“ tvrdí hovorca Konfederácie biskupov Slovenska Jozef Kováčik.

Jozef Čavojec
SME, 5.3.2010

Školy zatiaľ bez peňazí

Umelecké či jazykové školy v prešovskom kraji sú ohrozené. Krajskí poslanci totiž neschválili nariadenie, ktoré by umožnilo vyplatiť týmto školám finančnú dotáciu, na ktorú je väčšina z nich odkázaná.

Peter Žatko, redaktor TV Markíza: „Rozhodnutie krajských poslancov sa týka takmer 70-ky školských zariadení ako sú jazykové, umelecké školy zriadené cirkvou alebo súkromníkmi.“

František Novotný, riaditeľ súkromnej SOŠ: „Dotkne sa nás to, určite toto sa nás dotkne.“

Andrej Belej, zástupca riaditeľ súkromná ZUŠ: „Bol by to pre súkromné školy a konkrétne pre nás pre umeleckú školu taký likvidačný moment myslím si.“

František Novotný, riaditeľ súkromnej SOŠ: „Pomáhali nám, rozhodne v rozpočte nám budú chýbať.“

Peter Žatko, redaktor TV Markíza: „V návrhu bola 88%-ná dotácia pre cirkevné a súkromné zariadenia, čo opozícia odmietla. Žiadajú 100% rovnako ako pre štátne školské zariadenia.“

Pavol Tarčara (KDH-SDKÚ-DS), poslanecký klub: „Všeobecno-záväzné nariadenie, ktoré bolo predložené zo strany Prešovského samosprávneho kraja bolo diskriminačné a nespravodlivé voči žiakom, ktorí navštevujú neštátne školské zariadenia.“

Peter Žatko, redaktor TV Markíza: „Prešovský župan sa bráni tým, že ich návrh bol v rámci možností a nepáči sa mu, že žiadny iný návrh predložený nebol.“

Peter Chudík (Smer-SD), predseda PSK: „Absolútne nezazneli návrhy na riešenie tohto problému z ich strany. Čiže ich snahou bolo len celú vec zastaviť, aby neprešla.“

Peter Žatko, redaktor TV Markíza: „Nech už to medzi prešovskými poslancami akokoľvek vrie, školám to nepomôže, do politiky sa miešať nechcú, jednoducho tie peniaze potrebujú. Kým sa však poslanci opäť nedohodnú, nedostanú ani navrhovaných 88%“

Andrej Belej, zástupca riaditeľ súkromná ZUŠ: „Mohlo by sa to dotknúť teda zníženia počtu žiakov, pretože by sme si nemohli dovoliť prenajímať dostatočné množstvo tried, alebo teda zníženie počtu učiteľov.“

František Novotný, riaditeľ súkromnej SOŠ: „Určite budeme musieť obmedziť jedálny lístok, nebude môcť byť taký pestrý, napaťový.“

Peter Žatko, redaktor TV Markíza: „Ďalšiu šancu urobiť všetko preto, aby školy očakávané peniaze dostali a nebola ohrozená ich existencia, budú mať krajskí poslanci o dva týždne.“

Peter Žatko, Markíza, 4.3.2010